

TÖHNÄ

2 · 04

Tapiolan Metsänkävijät ry

TÖHNÄ 2/04

JULKAISIJA:

Tapiolan Metsänkävijät ry.

PÄÄTOIMITTAJA:

Anna-Maria Suominen

TOIMITUSKUNTA:

Laura Hallikas
Helena Manner
Timo Anttalainen
Juha-Pekka Joensuu
Saana Hakola
Marjatta Hyrsky
Teppo Pasonen

KIITOS:

Jussille, Petrille, Harrille,
Retulle, Monalle, Kaisulle,
Katille, Ketuille ja Susille

PAINOPAIKKA:

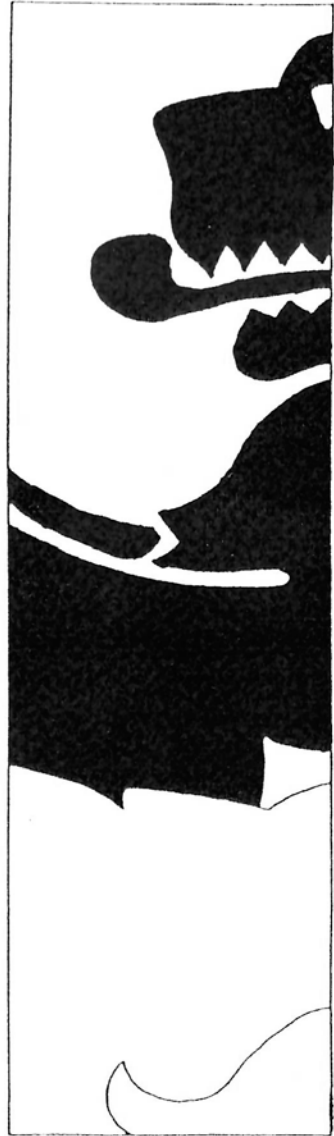
Yesbox, Tapiola

YHTEISTYÖSSÄ MYÖS:

Det Norske Veritas

SEURAAVA TÖHNÄ ILMESTYY:

rentouttavan kesäloman jälkeen

PÄÄKIRJOITUS

Moi taas TapMelaiset! Jälleen on kouluvuosi päättymässä ja kesälomat alkavat. Kaverit hajaantuvat ympäriinsä - toiset karkaavat mökeilleen, toiset ulkomaille, toiset ovat koko kesän töissä... Jokaisella on kuitenkin varmasti odotuksia kesältä ja jokin kohokohta, jota odottaa todella innokkaasti. Minulle ja varmasti monelle muulle partiolaiselle yksi kesän ehdottomista kohokohdista on partioleiri. Sudenpennut odottavat muutaman viikon päässä hämmöttävää Antarktista jo nyt malttamattomina. Vartiolaiset ja monet iohтажat toivovat kovasti tutustuvansa moniin uusiin partiolaisiin Suomen Partiolaisten järjestämällä suurleirillä - Taruksella. Kesäleirit ovat partiolaisille tärkeitä, ja ne ovat usein paljon esillä partiopiirin ulkopuolellakin. Helsingin Sanomissakin on jo useita kuukausia lähes viikoittain seurailtu Taruksen valmistumista.

Jos kysytään ihmisiltä, mitä partio on? Monet saattavat mainita kesäleirin, paraateja tai muita sellaisia tapahtumia, jotka ovat esillä yleisesti. Partio kuitenkin on paljon enemmänkin kuin vain leirejä. Partio näkyy viikoittain pidettävissä vartio- ja laumailloissa, jonka sisällöistä ulkopuolisilla ihmisillä ei usein ole aavistustakaan. Vartio- ja laumailloissa tehdään moninaisia asioita yhdessä, ja näin vahvistetaan ryhmän yhteishenkeä. Monilla on ajatuksena, että partiossa vain "kirmaillaan" metsissä ja pelloilla - näin minulle ainakin on sanottu. Jos alat kertoa kokouksistasi, ja että siellä partiotaitojen harjoittamisen lisäksi myös muun muassa saatetaan askarrella ja leipoa, huomaat varmasti ihmetteleviä katseita. Kannattaa kuitenkin kertoa partiosta kavereille, koska ainakin minusta on hauskaa kumota kavereiden ennakkoluulot kertomalla heille täysin uusia asioita partiosta.

Jos sinulla jokin päivä kesällä on tylsää, tässä vinkki sen viettämiseen: Soita joillekin partiokavereistasi, ja kysy jospa he voisivat lähteä kanssasi vaikka piknikille Silkkiniitylle. Pyydä heitä ottamaan paljon vanhoja partiovalokuvia mukaan. Katsetkaa valokuvia, naurakaa, muistelkaa ja pitäkää hauskaa samalla kun odotatte jo seuraavaa leiriä! Syksyllä jatketaan uusin kujein ja jälleen paljon viisaampina! Ei siis muuta kuin, hauskaa ja aurinkoista kesää kaikille tasapuolisesti!

ANSKI

WALTSUJEN RETKI 16.-18.4. KARHUNPESÄ

Retki alkoi odottelulla. Mattia sai odottaa saapuvaksi Laajalahteen n.45 minuuttia(ja sitten hänen sormensa piti vielä laastaroida). Janne, Jussi ja Teppo puolestaan odottelivat meitä Karhunpesän portailla pari tuntia (arvoitukseksi jää, mikseivät he pyytäneet avaimia Aapolta...)

Kun tulimme kaupasta (jossa Anskin kanssa urheasti taistelimme suklaamurojen ja desinfiointiaineen puolesta), Janne kuvasi parhaillaan eiokuvaa, jossa Jussi ja Teppo kaatoivat vuorotellen toisensa mutaiseen peltoon. Tässä vaiheessa myös itse Waltsut liittyivät seuraamme. Heidän isissään kuvauksien seuraaminen herätti ilmeisesti partionostalgiaa, sillä osa ei olisi lainkaan halunnut lähteä kotiin.

Perjantai-iltana löysimme pihaita pääsiäismunia, jotka pääsiäispupu kai oli piilottanut viikkoa aikaisemmin. Vietimme myös rattoisan iltanuotion laulaen takan ääressä.

Jossain vaiheessa iltaa retkueelle tuli jano, ja tajusimme, että olisi pitänyt hakea vettä. Shell oli jo kiinni, eikä hanan avain ollut tavallisessa paikassaan. Onneksi kuitenkin elämme tietoverkkojen aikaa, sillä kuinka ollakkaan Jussi oli IRC:ssä tavannut Lopella asuvan pojan, jolle hän sitten soitti: "Tota, voitaskohan me hakea teiltä vettä?" IRC-kaveri (jonka nimeä kukaan ei edelleenkään tiedä) lupasi, ja vettä saatiin.

Aamulla heräsimme reippaina ja Matti paistoi meille ihan tosi hyvää aamiaista: pekonia, munia ja paahtoleipää. Söimme portailla, sillä aamu oli lämmin ja sitten aloimme töihin. Pesimme vessan, rakensimme kompostin, poltimme roskia, kaadoimme puun, haravoimme ja teimme muita pihaskareita. Päivä oli kaunis ja mukava ja oli hyvää ruokaa.

Illalla jahtasimme lisää pääsiäismunia pellolla. Se oli ihan kivaa, vaikka jotkut fuskasivatkin laittamalla kengät jalkaan. Ja vaikka jossakin vaiheessa makasinkin pitkäikäni mudassa nimeitämainitsemattomien veljien, joilla on epäsiistit hiukset kaatamana. Onneksi ompelimme "partiolaisia saa ruokkia" - essut mudankestävästä kankaasta!

Ja sunnuntaina siivosimme ja lähdimme. Ja niiden välissä istuimme pari tuntia odotellen niitä innokkaita isiä. Niin ja Jyri, Dennis ja Tommi kävelivät Shellille.

Superhauskalla retkellä oli mukana Jyri, Tommi, Dennis, Saana, Ville-Pekka, Janne, Jussi, Teppo, Timo, Juhis, Matti, Aapo, Pauliina, Anski ja Laura

Kirjoittanut: Laura

HUOMIO!

Nyt kaikki räpsimään kuvia, sillä TapMen valokuvauskilpailu on aikanut. Kilpailu järjestetään tapmelaisten kesken. Aiheena on partio. Kuva voi olla kokouksesta, retkeltä tai vaikkapa tulevalta kesäleiriltä. Valokuvien tulee olla Anskilla viimeistään 15.8. Kuvat voivat olla digitaalisia tai ihan tavallisia vanhaa-aikaisia valokuvia. Ne voi lähettää joko postitse tai sähköpostilla. Onnellinen voittaja palkitaan hienolla palkinnolla TapMen 40-vuotispäivillä 28. elokuuta. Joten, filmi kameraan ja kuvaamaan!

Toimita valokuvasi 15.8. mennessä:

Anna-Maria Suominen

Kirvuntie 28 D

02140 Espoo

anski_suominen@hotmail.com

Mikäli sinulla on jotain kysymyksiä, niin ota yhteyttä:

044 065 4444/Anski

TapMe PARAATISSA 25.4.

Keväinen aurinko lämmitti siniseltä taivaalta muuten hieman koleata huhtikuista sunnuntaiaamua. Käsillä oli partioviikon loppuhuipennus, piirin järjestämä Yrjönpäiväparaati Helsingissä. Ensimmäinen partioparaatihan järjestettiin Helsingissä jo vuonna 1911, joten se onkin yksi vanhimmista partioperinteistä. 1920-luvulta lähtien on vietetty myös partioviikkoa, jonka tarkoituksena on tehdä harrastustamme tunnetuksi. Edellinen paraati järjestettiin vuonna 2000 Suurjuhlan yhteydessä, joten pientä taukoa oli jo siis syntynyt. Itse taisin marssia paraatissa viimeksi joskus kauan sitten 80-luvulla, joten nyt oli senkin takia oivallinen hetki verestää kokemusta tämän hienon partioperinteen osalta...

Aktiivisesta tiedottamisesta ja innostamisesta huolimatta TapMelaisia oli lähdössä vain pieni mutta edustustava joukko, pääasiassa lippukunnan muutenkin aktiivisia johtajia. Varsinkin juuri vartiolaisten huutava poissaolo harmitti – ja mietitytti. Keväällä aloittaneen oman Sudet-laumamme, joka oli jo reippaasti ollut mukana EPT:n kulkueessa, olimme etukäteen päättäneet antaa odottaa seuraavaa paraatia.

Keskipäivän aikaan kokoonnuimme, siis me tapmelaiset, Porthanian eteen tarkistamaan varusteet, protokollan ja jakamaan tehtävät. Sen jälkeen jäi vielä hetki aikaa nauttia kupponen kahvia, mehua ja pullaa lähicaféssa, jossa meitä kävi myös tervehtimässä Suomen Metsänkävijäin (SuMe) sihteeristöä.

Paraatia edeltävään katselmukseen Senaatintorille saavuimme asiaankuuluvasti paraatimuodossa. Lipun ja lipunkantajan siirtyessä tuomiokirkon portaiden ylätasanteelle me muut jäimme omalle paikallemme torille yhdessä yli 2000 muun pääkaupunkilaisen partiolaisen kanssa. Katselmus alkoi upean sään vallitessa kello yksi PäPa:n piirinjohtajan Eetu Kujalan puheella, hänen ylistäessä partioharrastusta ja kiitellessä mm. partiojohtajien antamaa työpanosta sekä vartionjohtajien keskeistä merkitystä. Eetu korosti tervehdyksessään, että partio ei ole pelkästään hauska harrastus, vaan että toiminnalla on myös yhteiskunnallista merkitystä. Mereltä käynyt tuuli viilensi ilmaa senverran, ettei kenenkään tarvinnut kärsiä kuumuudesta. Piirinjohtajaa seurasi ylipormestari Eva-Riitta Siitosen tervehdys, jossa hän iloitsi partioparaatin paluuta Helsingin keväiseen kaupunkikuvaan kevääntulon merkinä. Kun koitti Mannerheim-solkien jakamisen aika,

jostain kumman syystä tuomiokirkon kellot soivat kilpaa juhlapuhujen kanssa. Onneksi tätä ei jatkunut kovin pitkään, sillä sitä tuskin olisi paraatista vastanneen paraatikomentaja Kontin toimarilaisittain laajakaan huumorintaju kestänyt.

Ansioituneiden partiolaisten palkitsemisien ja pienen lauluesityksen jälkeen alkoikin valmistautuminen itse paraatiin, joka kahden maissa lähti liikkeelle kiertäen ensin presidentinlinnan Pohjois-Espalle ja jatkaen sitten Mannerheimintielle. Aurinkoinen sää oli saanut yleisöäkin ihan mukavasti liikkeelle, seuraamaan paraatin kulkua Espan reunoilta. Ohimarssi tapahtui luonnollisesti Mannerheimin ratsastajapatsaan luona jossa meidät ja uljaasti liehuvan mänkijä-lippumme otti vastaan em. piirinjohtaja ja ylipormestari. Paraati päättyi hieman kolmen jälkeen VR:n makasiineille, josta osa paraativäestä jatkoi omiin ohjelmiinsa, meidän suunnatessa hyvissä ajoin koteihin viettämään yhä niin aurinkoisen ja ansaitun vapaapäivän loppua.

Kiitos mukanaolleille! – ja runsaampaa osaanottoa ensikerralle toivoen,

Petri

TapMen edustusjoukko valmiina päivän paraatiin. Ensimmäisenä kylttiä pitämässä Harri, toisessa rivissä Laura ja Anski sekä viimeisessä rivissä Petri, Retu, Matilda, Mona ja Helena

TAPMEN RYHMÄT ESITTÄYTYVÄT

OSA 2

Esittelyvuorossa Tapmen reipas tyttölauma:

KETUT

Kettujen työt ovat halunneet piirtää Föhnän
lukijoille kuvia ja kertoa itsestään!

Laura on eiäinhullu!

Matilda pitää hevosista,
näytelmäkerhosta,
tanssista ja partiosta!

Emmi on pätkähullu!

Roosa pitää kaneista
ja on salkkarihullu!

Karkki pitää koirista!

Laura on iloinen ja reipas tiktak-fani!

Julia pitää eläimistä!

Lotta pitää jyrtsijöistä!

Sara pitää hevosista ja partiosta!

Sonja on Lassen ja Vesan pikkusisko ja 'Laura Hallikas' -fani!

Marianne on Kettujen taiteilija!

Kettujen johtajina toimivat:
Mona, Kaisu ja Kati

Seuraavassa numerossa esittelyvuorossa
KORPIT!

Kettujen Nalle Puh retki

Tapasimme likaisella parkkipaikalla. Retki oli läskillä Myllyjärven kämpällä. Se oli pitkänä maaliskuun 6.-7. päivänä. Myrkyinvihreä maja oli kiva. Oli vaikeaa päättää mihin haisevaan kerrokseen menisi nukkumaan. Samassa kerroksessa Matildan kanssa nukkuivat Mona, Luura ja Roosa.

Ensin suunnitettiin. Rasteilla oli rumia Nalle Puh -aiheisia iloisia juttuja. Meillä oli ryppyiset parit. Roosa oli pienen Luuran pari. Vihreät rastit löydettiin nopeasti ja kauniin ja monimutkaisen helposti. Sitten me tehtiin keltaiset kalistimet. Helppoa! ja kikkareiset huiviholkit. Helppoo kans!

Nalle Puh retkellä me leikimme karmivaa lipunryöstöä. Ahneella ja hajuisalla iltanuotiolla me söimme kauheaa nuotioruokaa.

Lempeä sunnuntaipäivä alkoi laiskalla siivoamisella ja pilkullisten eväitten tekemisellä. Kävelimme metelöivälle Pirttimäelle ja jouduimme varomaan ovelia hiihtäjiä.

Mukana menossa:

aurinkoinen Roosa, hauska Lotta, pilkullinen Laukkari, iloinen Luura, pirteä Emmi, kiva Matsku, utelias Mari, mahtava Sara sekä johtajamme paksu Kati, puuhakas Kaisu ja laiha Mona

SUDET-lauman metsäretki Myllyjärvelle 7.-8.5

Kuten valppaat Töhnän lukijat ehkä hyvin tietävät, on nykyinen Sudet vielä sangen uusi lauma lippukunnassamme. Maaliskuun alusta tänä armon vuonna aloittanut kymmenen reippaan pojan ja kahden johtajan sudenpentulauma on lyhyestä historiasta huolimatta ehtinyt jo tehdä yhtä ja toista: lukuisia Pikkuhukka-suorituksia, pari retkeä Nuuksiin ja osallistuttiinpa reippaina myös EPT:n partiokulkueeseenkin Tapiolassa. Edessä on pian odotettu ANTARKTIS-kesäleiri ja syksyllä odottavat uudet kujeet kuten Pinkki-kisa, metsäretket ja ehkäpä jonkun taitomerkin suorit.

Kevään kohokohta oli kuitenkin ehdottomasti lauman yöretki Myllyksen kämpälle toukokuun alussa. Mutta kuulkaas hei, annetaampa poikien itse kertoa siitä:

“– Retki alkoi kun me tavattiin parkkipaikalla. Sieltä patikoitiin mökille ja laitettiin makuupaikat kuntoon.” “– Oli ihan ku kesä.” “– Sitten haimme halkoja puuvajasta ja sytytettiin nuotio.” “– Senjälkeen me paistettiin makkaraita ja veistettiin makkaratikut. (varmaankin ensin tikut!)” “– Joo, me paistettiin makkaraita ja tehtiin itse pastaa Trangioilla. “ – Kaivolta haettiin vettä ja se oli sellanen pumppukaivo. Sitten me syötiin pastaa ja veistettiin kaikkia juttuja.” “– Nuotiolla paistettiin vaahtokarkkeja ja kerrottiin juttuja. Kun jotku olivat menneet jo nukkumaan niin me muut mentiin käymään fikkarien kanssa Myllyjärven rannassa.” “– Puolen yön aikaan kaikki oli jo nukkumassa.”

“– Toisena päivänä herättiin seitsemältä. Kun kaikki oli herännyt syötiin aamupalaksi leipää ja juustoa ja kinkkumakkaraa ja teetä ja mehua.” “– Aamiaisien jälkeen lähetettiin Myllyjärven rantaan ja metsään kulkemaan”. “–Siellä metsässä harjoiteltiin tasapainoilua puunrungoilla ja nähtiin koivunkääpiä.” (Hepolammella kaikki saivat vuorotellen opetella kompassin käyttöä:) “– Yhdeitä lammelta sitten lähdettiin suunnistaa länteen ja tultiin isolle polulle. Sitä pitkin tultiin majalle takaisin.”

“– Mökille tultuamme tehtiin ruokaa joka oli makaroonia ja lihapullia ja jälkkäriksi muffinseja.” “– Jokainen tiskasi itse lautasensa kaivolla.” “– Sitten tuli suunnistuskisa jossa piti etsiä rasteja, niitä oli yhdeksän. Rastit oli puissa ja niissä oli kysymyksiä kuten ‘Monelta Suomen lippu nostetaan?’ ja ‘Kuka Pyhä Yrjö oli?’ – Voittajaksi tuli Laastari-Karhut –vartio joka sai palkinnoksi muffinsit.” “– Jalat oli kisasta ihan kuumennut niin me vietiin ne järveen viilentymään.”

“– Lopuksi oltiin vielä vähän aikaa kirkonrottaa. Retki päättyi neljältä kun parkkipaikalta meitä tultiin hakemaan.”

“– Parasta oli veistäminen, syöminen, nuotiolla istuminen ja metsässä kulkeminen!”

Jutun tekivät Sudet: Leevi, Otto, Carolus, Felix ja puhtaaksi kirjoitti Petri (lj).

Retkellä olivat myös: Joel, Santeri, Henri ja Matti (lj).

Tuomas osallistui myös jutun tekoon. Lisäksi laumaan kuuluvat Ilmari ja Benjamin.

TÄYTEKEKSIT

- luotettavaa tietoa partiomaailmasta
- lahjomattomat testihenkilöt
- mitään peittelemättä salat julki
- vain Töhnässä

Reipas testiryhmämme suuntasi nokkansa kohti Karhunpesää. Ryhmän mielessä oli kämpän remontointi ja keksien testaus. Aherruksen ja nikkaroinnin lomassa oli erittäin mukava testailta toinen toistaan parempia ja kamalampia keksejä. Testiryhmään kuuluivat: Anski, Laura, Retu, Harri, Janne (kommentoi joka keksin kohdalla: "Tästä ei keksi parane!"), Teppo, Juho, Jaakko, Lasse, Petri, Ville-Pekka ja Saana R.

FOURRE VANILJA -keksi

0,85 € / 300 g (2,83€/kg)

Fourre-keksejä ei voi dipata kahviin, koska ne a) murenevät siihen ja b) eivät mahdu läheskään kaikkiin mukeihin. Niissä on mitänsanomattoman makuinen kuori ja täyte on sokerimössöä, josta tulee mieleen marenki ja sitruuna. Fourre-keksien hyvä puoli on, että ne ovat halpoja.

DORIS -tryffeli

2,79€ / 250 g (11,16€/kg)

Dorikset ovat todella hyviä ja haisevatkin hyvälle. Täyte ja kuorikin ovat yllättävän hyvän makuisia. Dorikset ovat kauniin näköisiä, vaikka sisus näyttääkin vähän homeiselta. Doris oli toinen Töhnän testivoittajista.

SOFT CAKE appelsiini-täytekeksit

1,16€ / 150 g (7,73€/kg)

Soft caket ovat todellisia peruskeksejä. Ne ovat Jaffa-keksien halvempi vaihtoehto, mutta myös paremman makuinen. Ne ovat vähän jauhoisia ja mausta tunnistaa halvan, koska ne eivät olleet ollenkaan täyteisiä.

CHOCO PETIT BEURRE

1,19€ / 150 g (7,93€/kg)

Nämä keksit olivat koostumukseltaan kivoja, koska ne olivat kovempia kuin keksit yleensä. Ne maistuivat kuitenkin vähän tunkkaiselle. Niiden kalliimpi versio LÜ:ita on paljon parempi. Nämä keksit ovat hyviä kahvi- ja teekkeksejä. Kekseissä voisi kyllä olla monia erilaisia kuvia yhden pomppivan pellen sijaan.

RAINBOW Hasselpähkinä-täytekeksi 1,19€ /500 g (2.38€/kg)

TESTIN HUONOINI Nämä keksit olivat pahoja. Ainoa paketti, josta testiryhmämme ei tapellut. Maistuivat virolaisilta karkeilta ja jotenkin gluteiinittomalta. Keksit olivat kauhean kiinteitä ja tyhmiä. Keksit kyllä jakoivat vähän mielipiteitä, sillä Jannen ja Lassen mielestä ne olivat hyviä.

DOMINO CHOCO 2,39€ / 200g (11,95€/kg)

Domino Chocot olivat erittäin täyteläisiä ja hyviä. Domino Choco oli toinen testivoittajistamme. Huonoa normaaleihin Dominoihin verrattuna oli, että niitä ei saa aukaistua. Domino Chocot ovat kyllä kalliita keksejä, mutta nautinnosta kannattaa maksaa. Chocot ovat parempia kuin tavalliset Dominot, mutta Chocojen idea on periaatteessa tyhmä. Kannattaa kuitenkin kokeilla kotonakin!

BALLERINA NOUGAT 1,50€ / 180 g (8,33€/kg)

Ballerinat ovat kauniin näköisiä ja hienosti koristeltuja joka puolelta. Niitä ei kylläkään voi aukaista Dominojen tavoin, mutta silti niitä voi syödä monella eri tavalla. Ballerinat olivat sika hyviä.

Terveisin Tapmen rakas Testiryhmä

RyTiHiis '04

TapMen perinteinen riihitys järjestettiin uudistuneena 7.-8.5.2004 aurinkoisessa ja lämpimässä Nuuksiossa.

Riihitys alkoi perjantai-iltana Kattilan parkkipaikalta, jossa jännittyneet vanhemmat uskalsivat juuri ja juuri jättää lapsensa hoiviimme yhdeksi yöksi. Vartioille jaettiin trangiat, laavut ja muut yhteiset tamineet, minkä jälkeen heidät lähetettiin pikkuhiljaa matkaan. Kun lapset lähtivät kohti rasteja, lähdin Lauran ja Juhiksen kanssa autolla kohti Haukkalampea eli yöpaikkaamme. Kävelimme yöpaikalle, pystytimme sinne kymppiteltan ja katselimme, kun "ongelmanuoret" (jotain retkeilijöitä, jotka yöpyivät saman notskipaikan läheisyydessä) yrittivät väsäillä onkiaaan. Ainoastaan yksi vartio neljästä vartiosta kykeni menemään perjantai-illan viimeiselle rastille. Muut vartiot tulivat suoraan yölle - tai no, suoraan? Sitten käytiin vielä uimassa, tehtiin vähän ruokaa, kaulanamiskuuksia ja mentiin nukkumaan.

Lauantain ohjelmassa oli suunnistusta, suunnistusta ja suunnistusta. Lukuun ottamatta erästä vartiota, jonka jäseniä oikeastaan yritettiin opettaa suunnistamaan. Kai hekin siitä jotain oppivat. Rasteja oli 5. Perinteisten EA-rastien lisäksi oli myös muun muassa tuli- ja leporasti. Kaikki riihitykseen osallistuneet henkilöt pääsivät onneksi maaliin ja lopulta varmaan myös koteihinkin. Vartiolaiset olivat pois kahdeksaan mennessä, ja viimeiset johtajatkin päättivät suunnata kulkunsa koteihin siinä puolenyön paikkeilla.

Nyt olen haastatellut muutamia riihityksessä olleita henkilöitä, ja kysynyt heiltä seuraavat kysymykset:

1. Mikä oli kivointa riihityksessä?
2. Mikä oli tyhmintä riihityksessä?

Minä (rastimies)

1. Aurinko
2. Aika meni niin nopeasti

Tällaisia vastauksia sain:

Laura A (Oravaiset)

1. Vitsien kertominen
2. Nukkuminen

Helena (rastimies)

1. Hyvin suunniteltu & rastikansiot
2. Rastilla kävi vain yksi vartio

Henri (Bollet)

1. Kaikki
2. Jalat tuli kipeiksi

Joonas (Korpi)

1. Sai suunnistaa Jannen ja Tepon kanssa
2. Äiti pakkasi liian vähän herkuja

Teppo (Korppien johtaja)

1. Majoitus ja hyvä seura
2. Joutui kantamaan lasten raskaita rinkkoja

Linda I (Mehiläiset)

1. Vaeltaminen ja rastit
2. Polvikipu ja sen aiheuttamat esteet rasteilla

*Kiitos kaikille mukana olleille! Tavataan -
han ensi vuonnakin Riihityksessä!*

-Ansti!!

JUSSIN HAASTIS

1. Mikä on sun virallinen tehtävä TapMessa?
 - Viljellä huumoria muiden ymmärtämättä.
2. Oletko ajatellut alkaa elää elämäsi?
 - Sitten, jos tilaisuus on tarjolla.
3. Kolme idoliiasi:
 - Antti Tuisku, Led Zeppelin ja Darkkis
4. Miten vietät vapaa-aikaasi?
 - CS
5. Suositko terveellisiä elämäntapoja?
 - Joo... Tällä hetkellä...
6. Mitä teit viime viikonloppuna?
 - (mietii...) olin iandeia... niin.. ja sukujuhlissa soittamassa trumpettia..
7. Jos Janne ja Teppo pyytäsivät sinua liittymään voimisteluryhmäänsä, menisitkö mukaan?
 - En.. (=jengipetturi)
8. Mikä on heikkoutesi?
 - hmm.... lähellä.... kysy jannelta ja tepolta... ei enää suklaa.... KASVIKSET!
9. Onko se totta?
 - Riippuu, mistä suunnasta katsoo.
10. Jos heräät Fredden ja Saanan (H) välistä, mitä on tapahtunut?
 - Ah... En mä osaa vastata tohon julkaisukelpoisesti... kysy joku toinen kysymys... en oikeesti voi vastata...

Jussi-
han se
siinä!

(Haastattelun toteuttivat: Anski ja Teppo)

Rempparetki Karhunpesällä 14.-16.5.2004

Perjantaina reippaat johtajat: Janne, Teppo, Retu, Harri, Laura ja Anski saapuivat Karhunpesälle, laitoivat iitapaiaa, juttelivat ja menivät nukkumaan.

Lauantai-aamuna sitten alkoi varsinainen ahertaminen. Työnteon lomassa syötiin lounaaksi lohta ja perunoita ja päivälliseksi spagettia ja jauhelihakastiketta. Sitten vielä kahviteltiin ja syötiin keksejä. Koko muu lauantai-päivä kaikki pakersivat projektiensa kanssa hyvää musiikkia kuunnellen ja tavoitteena parempi, viihtyisämpi, kauniimpi ja siistimpi Karhunpesä. Lauantaina meitä kuutta johtajaa kävivät auttamassa Jaakko, Juho, Petri, Lasse sekä Reposeet. Kiitos vain hirmuisesti kaikkien avusta. Lauantai-iltana kaikki jo melkein sammuivat leijuja syödessä yienpallitseen väsymykseen, mutta enää ei tarvinnutkaan kuin kōmppiä makuupusseihin.

Sunnuntai-aamuna herätettiin, syötiin vähän aamupalaa, ja aloitettiin jälleen työt. Niitä tehtiinkin lounaaseen asti, jonka jälkeen alettiin siivota Karhunpesää lähtökuntoon. Lounaaksi syötiin riisiä ja kanakastiketta.

MITÄ VIIKONLOPPUNA SAATIIN AIKAAN?

- Ulkolaudoitusta purettiin tosi paljon. Sen alta löytyi kaunis hirsimökki, jossa oli kyllä pienoinen reikä.)
- Lipputanko pystytettiin ja lippu nostettiin sekä laskettiin kaatuneitten muistopäivän kunniaksi.
- Tytöt tekivät ihanan kukka-astian, johon istutettiin kehäkukan ja ruiskaunokin siemeniä. Kukka-astia on kyllä aivan pakko maalata!
- Roskia poitettiin todellia paljon...
- Vartsujen huone pestiin katosta lattiaan (käsittelin henkilökohtaisesti laverin alustan:) Se ei muuten ollut mikään maailman ihanin kokemus.)
- Askarteukaappi järjestettiin (kannattaa huomioida Lauran tekemät sisältökyltit läpinäkyvissä pusseissa:))
- Työkalut järjestetty (kirjoitin myös poranteräastiaan, mitä siellä on, jos vaikka joku muukaan ei tiedä, mitä ne ovat). Kaappia ei saa soikea!
- Naulat lajiteltiin! Tyhjennä illalla -astiaan kuuluu aina ottaa isommista rasioista työn ajaksi nautoja... ylijääneet naulat palautettava niille merkityille paikoille..
- Kannattaa myös varoa keittiön muumioituneita hiiriä :)

Rempparetkestä teille kertoi Anski

TAPIOLAN METSÄNKÄVIJÄT 40 V

TapMe täyttää tänä vuonna 40 vuotta. Tapahtumaa juhlistetaan Lopella, Karhunpesällä lauantaina 28.8. Kaikki nykyiset ja entiset tapmelaiset perheineen ovat tervetulleita juhlaan. Nykyisille jäsenille lähetämme kutsut kotiin juhannukseen mennessä, mutta toivottavasti sana leviää myös entisille tapmelaisille. Nyt siis viidakkorumpu soimaan!

Olemattomasta parkkitilasta johtuen järjestämme Karhunpesälle bussikuljetuksen Tapiolan Gardenilta. Lähtö Gardenilta on klo.11 ja takaisinpäin bussi lähtee Lopelta klo.15. Juhlan aikana mm. syömmme lounasta ja nautimme kakkukahveista sekä tutustumme TapMen historiaan ja muistellemme partiomuistoja aina 40 vuoden takaa. Lisäksi juhlan yhteydessä järjestetään riihityksen palkintojenjako ja lupauksenanto.

Keräämme juhlaa varten valokuvia partiotapahtumista ja tapmelaisista. Voit siis alkaa jo virittäytyä juhlatunnelmaan etsimällä vanhoja valokuvia ja muistelemalla omia partiomuistoja sinun partiotapaaleiltasi. Voit lähettää valokuvia kuvateksteineen kesän aikana kutsusta selviävään osoitteeseen.

Vielä on muutama kuukausi aikaa luoda uusia partiokokemuksia - ja elämyksiä. Elokuussa muistellemme niitä sitten yhdessä. Hyvää kesää siis kaikille!

Tarkempia tietoja kutsusta tai Retulta p. 040 8327073

Ei huonoja kelejä, ainoastaan vääriä varusteita... Pari vinkkiä rinkan pakkaamiseen

KANNATTAA
LUKEA
HUOLELLA!

Kesäleirit lähestyvät. Sudarit pääsevät jo alkukesästä leireilemään Antarktikselle Myllyksen mukavaan maastoon ja vartiolaiset sitten heinäkuussa Tarukselle Padasjoelle. Mitähän sitä ottaisi mukaan? Moni on ehkä ensimmäistä kertaa leirillä ja rinkan pakkaaminen on ihan uusi juttu. Eikä pakkaaminen aina konkareiltakaan suju ilman kunnollista varustelistaa, joka toivottavasti kummankin leirin ohjeissa postitetaan koteihin.

Varustelistaa on usein tulkittu melko luovasti. Joka leirillä joltakin puuttuvat kumisaappaat, kunnolliset sadevarusteet tai vaikkapa syvä lautanen. Tässä siis muutama vinkki rinkkaa pakkaaville sudareille, vartiolaisille ja vanhemmille.

Tärkeää on, että sudenpentu tai vartiolainen osallistuu itse pakkaamiseen, vaikka vanhemmat auttaisivatkin mukana. Aika moneen kertaan on kuultu lause ”en tiedä, onko mulla sitä tai missä se on, äiti pakkas...”. Jokaisen leiriläisen täytyy siis itse tietää, mitä rinkkaan on laitettu.

I löytötavaroita kasaantuu joka retkeltä ja leiriltä. Tämä turha tavaroiden häviäminen ja hukkaaminen vähentyisi huomattavasti, jos kaikissa tavaroissa olisi oma nimi. Laittakaa nimi siis kaikkeen mahdolliseen, mitä pakkaatte mukaanne. Jollakin on aivan varmasti samanlainen lautanen, samanlaiset saappaat, sadetakista puhumattakaan. Suurleirillä kannattaa nimen lisäksi kirjoittaa lippukunta, jotta satojen tai tuhansien ihmisten joukosta tavara ekseyisi takaisin oman lippukunnan savuun.

Vaikka kaunista säätä leirille aina toivotaankin, luultavasti jossakin vaiheessa leiriä sataa. Tuulipuku pitää kyllä varmasti roiskeita, mutta kun on parikin tuntia tai päivää satanut kaatamalla, tuulipuku ei paljoa lämmitä. Se ei siis ole sadepuku! Kunnan sadepuku pelastaa leirin kuin leirinkin. Saappaita unohtamatta. Rinkkakaan ei ole vedenpitävä. Jotta tavarat pysyisivät kuivina, tulisi ne pakata muovipusseihin. Kätevää on laittaa vaikka alusvaatteet yhteen pussiin, paidat toiseen, housut kolmanteen jne. Näin tavarat pysyvät myös järjestyksessä pidemmänkin leirin ajan. Ja mukaan kannattaa pakata vielä yksi jätessäkki, johon koko rinkan voi sujauttaa kaatosateella. Ota kaikesta tästä sateeseen varautumisesta huolimatta mukaasi myös vaihtovaatteet.

Vaikka tavarat pakataankin muovipusseihin, se ei tarkoita sitä, että pussit ripustetaan rinkan ulkopuolelle. Kaikenlaisilla virityksillä on taipumus hajota ennen leiripaikkaa. Sitten onkin ihmettelemistä, kun rinkan ulkopuolelle sidotut nysyykät ovat hävinneet

KANNATTAA
LUKEA
HUOLELLA!

ja upouudet lenkkarit sen myötä. Lisäksi irralliset ja roikkuvat muovipussit vaikuttavat rinkan kantomukavuuteen. Takareisiin hakkaava trangiapussi on pidemmän päälle todella epämukava.

Ruokailuvälineet pakataan kangaspussiin. Muovipussin huonot ominaisuudet voit kuvitella helposti: mieti kosteita astioita ilmatiiviissä pussissa viikon ajan. Pahimmassa tapauksessa koko pussi sisältöineen homehtuu. Eli siis syvä muovilautanen, lusikka, haarukka ja veitsi sekä muovimuki tai puukukka pakataan kangaspussiin. Syvältä lautaselta voit syödä niin keiton kuin muunkinlaisen ruoan, et tarvitse matalaa lautasta ollenkaan. Jos haluat, voit kyllä pakata toisen syvän lautasen varalle mukaan. Kertikäyttöiset paperilautaset ovat paitsi epäekologisia, myös epäkäytännöllisiä vettyessään ja posliinilautaset taas rikkoutuvat. Muista laittaa ruokailuvälineisiinkin oma nimi.

On hölmöä lähteä leirille jo valmiiksi rikkiäisillä varusteilla. Makuupussi, jossa vetoketju on hajalla, on kylmä. Saapas, joka vuotaa, on märkä. Huolla siis retkeilyvarusteesi ajoissa ennen leiriä ja korjaa mahdolliset viat. Kannattaa soittaa vaikka omalle johtajalle, jos varustelistassa on jotakin epäselvää ja mieleen tulee kysymyksiä. Varusteita kannattaa myös kysellä lainaksi, jos jokin listassa mainittu asia puuttuu. Varmista johtajaltasi myös leirin sijainti ja kävelyetäisyydet, jos harkitset pakkaavasi tavarat johonkin muuhun kuin rinkkaan.

Näiden pikkuniksien avulla niin sudenpennulla, vartiolaisella kuin johtajallakin on varmasti tiedossa huikea kesäleirielämys eikä mieltä jää painamaan märät jalat tai jäiset yöt. Hyvä muistisääntö onkin se, ettei kesäleirillä ole huonoja kelejä koskaan, ainostaan vääränlaisia varusteita!

Nähdään leirillä!
Helena

Tarus on Suomen Partiolaisten suurleiri, jonne odotetaan 13 000 partiolaista aina ulkomaita myöten. Leirille ovat tervetulleita kaikki vartiolaiset ja heitä vanhemmat partiolaiset.

Uusia partioystäviä leiriltä

Oma lippukunta on tärkeä osa Tarusta. Tuttujen partiokavereiden kanssa nukutaan samassa teltassa ja maistellaan maukkaita retkiruokia. Uusia ystäviä tavataan muun muassa ohjelmapisteeissä ja suurissa tapahtumissa. Ikuisesti mieleen jäävä kokemus on varmasti 13 000:n partiolaisten kokoontuminen yhteisiin avajaisiin ja päättäjäisiin.

Soutelusta yöhaikkiin

Taruksesta pyritään tekemään aito metsäleiri suurleirin tunnelmalla maustettuna. Ohjelmassa metsäteema on vahvasti otettu huomioon. Näillä näkymin luvassa on ainakin yön yli kestävä haikki ja monenlaista nikkarointia perinteiseen tapaan. Tarkoituksena on tehdä käyttöesineitä, joista olisi hyötyä myös leirin jälkeen. Materiaaleista leiriläiset pääsevät luultavasti tutustumaan ainakin nahkaan ja fleeceen.

Suomalaiselle kesälle tyypillinen elementti vesi tulee olemaan osa leirin ohjelmaa. Vesiaktiviteeteissa leiriläiset pääsevät temmeltämään järvessä niin uiden kuin soutaenkin.

Vartionjohtaja avainasemassa

Yksi Taruksen tavoite on tarjota lippukunnan jokaiselle johtajalle jotakin uutta ideaa kotiin vietäväksi. Eli myös johtajat oppivat uutta leirillä ja pääsevät osallisiksi Taruksen ohjelmasta. Erityisesti vartionjohtajan asemaa pyritään korostamaan. Vartio ja sen johtaja tulevat olemaan tärkeä osa leirin toimintaa.

Elina Eskola (www.tarus.fi)

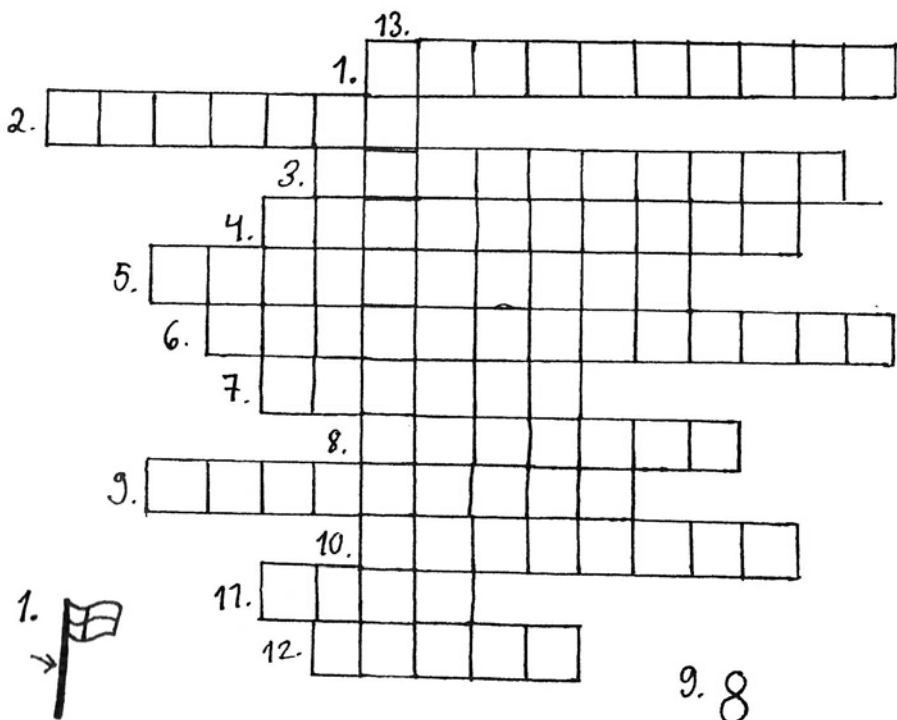
Mikäli olet ilmoittautunut Tarukselle, olet jo saanut ensimmäisen leirikirjeesi postissa. Toinen leirikirje tulee kesäkuussa. Taruksen kuljetusmaksuista (eivät sisälly leirimaksuun) lähetetään lisätietoa kuljetusten varmistuessa ja leirin lähestyessä. Epäselvissä tilanteissa ota yhteyttä minuun (puh.044 0654444 / s.posti:anski_suominen@hotmail.com). Tulemme lähettämään sinulle siis varmasti vielä monia kirjeitä kesän aikana. Toivotan kuitenkin kaikille Tarukselle lähtijöille jännittävää ja aurinkoista kesää! Taruksella tavataan!

Anna-Maria "Anski" Suominen

PUUHASIVUT

1/2

Täytä ristikko vihjeiden avulla!

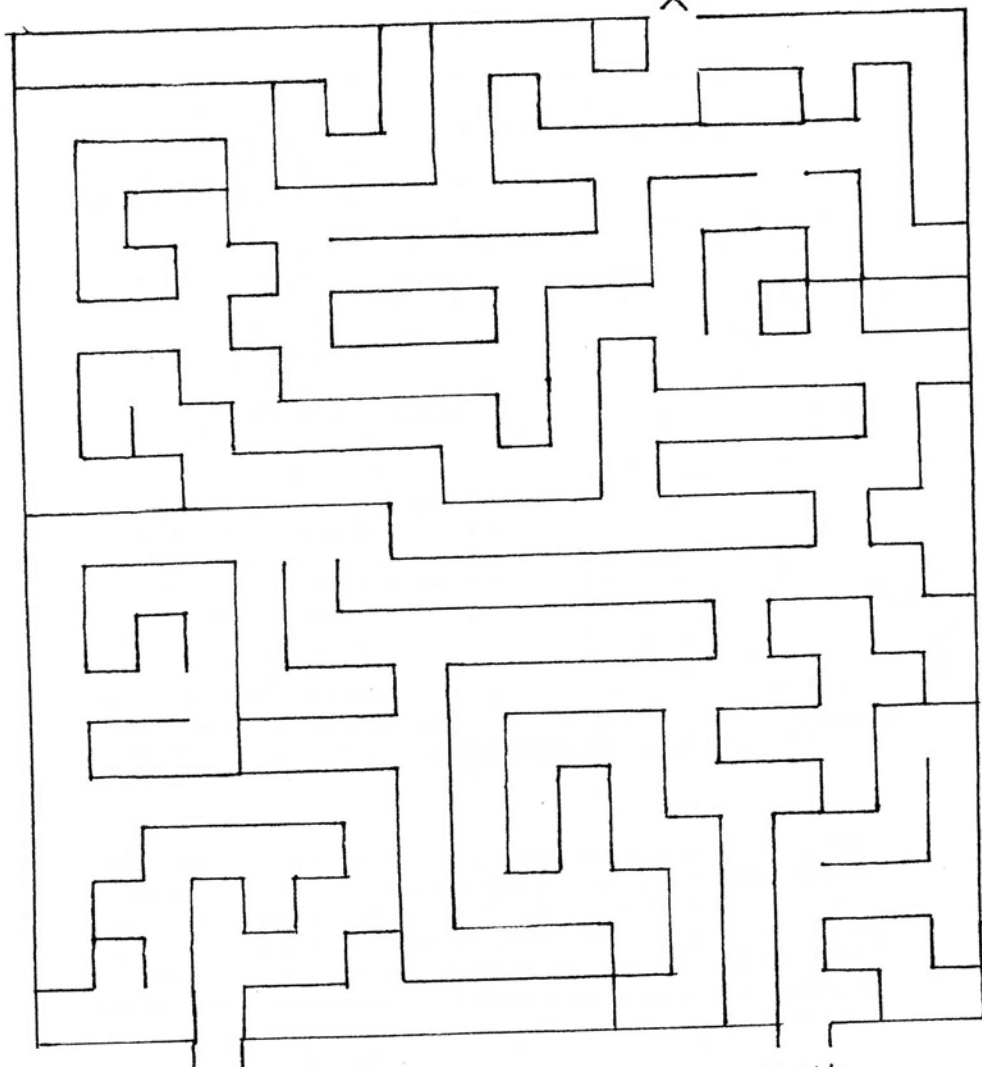
2. Kodin huone, jossa laitetaan ruokaa.
3. Näillä on hyvä siistiä pensaita ja harventaa puita.
4. Yhdyssana: 1.osa: nakuttava lintu, 2.osa: seinällä riippuva koriste.
5. Syödään ohukaisten kanssa. Usein tehty mansikoista tai vadelmista.
7. Tämän äärellä on hauska käristää makkarointa.
8. Tällaisen voi usein huomata hämärässä.
10. Junat kulkevat tätä pitkin.
11. _____ sanoo kot kot kot!
12. 1.5.
- 13 sipulikuljoli på svenska

LISÄÄ
PUUHASTELUA →

PUUHASIVUT

2/2

Tutki, meneekö Kirppu-varhion Teppo maaliin
vai yörastille!

YÖ-
RASTI

MAALI-
RASTI

Luokitellut ilmoitukset

Lämpimät onnitelut Herra ja Rouva Kovacseille!	Jyri osui vappuna väärään aikaan väärään paikkaan...
Onnitelut TapMen vuoden 2004 ylioppilaille: Emmalle, Marjalle, Aksulle ja Nooralle!	...ja nyt hänellä on samanlaiset hiukset kuin ritari Reinholdilla."
Max: "Tää on ihan vaan tällanen kevyt koulureppu."	Anski on käynyt vähän "tiskaamassa".
Mirkka ja Helena: "Mika koulu mahtoikaan olla kyseessä?"	Puskaradiossa vieraili myös Vladimir.
Retulla ja Harrilla on samanlaiset paidat. Samanlaisia tuulipukuja odotellessa...	"Eiks Lapinlahden Linnut ookkaan partiolippukunta?"
Lopen uudessa kompostissa on myös hauska nukkua päiväunet.	Hollywood kutsuu Anskia!
Tepon naapuritkin jo ihmettelevät, kun Laura ravaa siellä yhtenä.	"Mitä letitystekniikkaa sä, Aapo käytät?"
Janne viihtyy nykyään hyvin 195:ssä!	TapMen johtajistoa näkyi runsaasti Ulliksella vappupäivänä...
...oltiin jotain kuustoist kesää, paidat nailonii...	...Ojasen Teppoa ei häirinnyt edes munkit lahkeissa.
"Hei! Mitä nää on?"	Enää kaksi viikkoa, ja matka ANTARKTIKSELLE voi alkaa!
"Ne on poranteriä!"	TapMen 40-vuotisjuhlat ovat 28.8.!
	THUNDER

